ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

เรื่อง ภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน

ความนำ

ประเทศใดที่มีความเจริญสุดยอดทางวัฒนธรรมจะมีวัฒนธรรมทางภาษาเป็นของตนเอง หรือมี “ภาษา” เป็นของตนเอง เช่น ไทยมีภาษาไทย จีนมีภาษาจีน อังกฤษมีภาษาอังกฤษ อินเดียมีภาษาบาลีสันสกฤต อาหรับมีภาษาอาหรับ เป็นต้น

ส่วนประเทศที่มีวัฒนธรรมทางภาษารองลงไปก็ใช้ภาษาผสมระหว่างภาษาที่ทรงอิทธิพลกับภาษาของประเทศอื่น ภาษาไทย จึงบอกถึงความเจริญสุดยอดของวัฒนธรรมไทย ที่มีหลายกลุ่มหลายชนเผ่า กระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปในทวีปเอเชีย แต่ภาษาไทยในบทความนี้จะพูดถึงภาษาไทยในประเทศไทยในปัจจุบันเท่านั้น

ความสุดยอดของภาษา

ส่วนความสุดยอดของภาษาและแสดงออกด้วยการมีวรรณคดีระดับเยี่ยมยอดมากของภาษาแห่งประเทศนั้น เช่น ของประเทศจีนก็มี “สามก๊ก” ของประเทศอินเดียมีรามายณะ (รามเกียรติ) และมหาภารตยุทธ ของประเทศไทยก็มี ขุนช้าง – ขุนแผน พระอภัยมณี เป็นต้น

ข้อน่าสังเกตวรรณคดี

สิ่งที่น่าสังเกตสุดยอดของภาษาหรือวรรณคดีเหล่านี้จะบ่งบอกถึง

- ประวัติศาสตร์การเมืองการปกครอง
- ระบบเศรษฐกิจการค้าขาย การทำมาหากิน
- สภาพทางสังคมวิทยา
- วิถีชีวิตของราษฎร
- ปรัชญาความคิด ความเชื่อ ศาสนา
- ความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ของตนและอุดมการณ์ของกลุ่มชน
- บทบาท อำนาจ หน้าที่ของกษัตริย์ราชา

Clipping ID : นศ CPA48 Page : 2/9
หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช http://www.nakhon-nit.com/e-library

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

จิตใต้สำนึก

- วีรบุรุษที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์
- จินตนาการและความนึกคิดของผู้บันทึกหรือผู้ประพันธ์

จากข้อน่าสังเกตทั้ง ๙ กรณีจะเห็นได้ว่า สามก๊ก รามายณะ และขุนช้าง – ขุนแผน หรือพระอภัยมณีมีคุณลักษณะเพียบพร้อม วรรณคดีเหล่านี้จึงยืนยงอยู่ได้มานานและจะอยู่ต่อไปชั่วนานกับว่า เจ้าของภาษาหรือ

เจ้าของวรรณคดีหรือบุคคลในยุคปัจจุบันจะใช้วรรณคดีระดับเยี่ยมยอดเหล่านี้ให้เป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างไรเท่านั้น

ปัญหาด้านภาษาและวรรณคดีปัจจุบันอยู่ที่การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตภาษาไทยทุกระดับตรงตามคุณภาพมาตรฐานของภาษาไทยอย่างไรเท่านั้น เพราะที่ผ่านมา “บัณฑิตภาษาไทย” ไม่ว่า มหาวิทยาลัยไหน พอเจอผู้เยียนเข้ากลับตอบภาษาไทยที่ตนเรียนมาไม่ได้นี่คือปัญหา การสืบทอดภาษาและวรรณคดี เพราะในการทดสอบให้ผ่านในมหาวิทยาลัยใช้ข้อสอบมากเกินไปไม่ได้ใช้การวิพากย์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้เกิดความคิดหรือแนวทางให้เกิดความคิดขึ้นใหม่มา

ดังกรณีที่ผู้เยียนถามว่า “มีบัณฑิตภาษาไทยคนหนึ่งบอกนักเรียนว่า “รามเกียรติ์เป็นเรื่องโกหกหลอกเด็ก สิงบ้าบอที่ไหนเหาะได้” แค่คำถามนี้ผู้ถูกถามก็ตอบไม่ได้แล้ว เพราะมหาวิทยาลัยไม่เคยให้นิสิตคิดประโยคเช่นนี้ ยิ่งกว่านั้นหากบัณฑิตภาษาไทย คนนั้น (คนที่๑)บอกนักเรียนเช่นนี้จริง คนผิดต้องเป็นมหาวิทยาลัยผู้ผลิตบัณฑิต ความล้มเหลวทางภาษาไทยและวรรณคดีไทยก็เห็นตอนจบอยู่รำไร

สื่อสารมวลชนกับการใช้ภาษาไทย

หนังสือพิมพ์ ทีวี. มือถือ ปัจจุบันเป็นสื่อสารมวลชนที่ดีรวมทั้งวรรณกรรมงานเขียนทั้งหลายมักจะไม่ใช้ภาษาตามที่เคยใช้มาก่อนจะใช้ตามความนิยมมากเกินไปซึ่งจะไม่พูดถึงภาษาวิบัติของวัยรุ่นเช่น ชิมิ จุงเบย ฯ แต่จะพูดถึงคำหลัก ๆ เช่น

๑. ขุนค้อน ค้อน ตัวนี้ต้องใช้กับกริยาที่ว่า “ค้อนปะหลับปะเหลือก” หรือกิริยาเอียงอายแกมกระดากของผู้หญิง และแม้ว่าที่ประธานสภาถือทำด้วยไม้ไม่ใช้เหล็กแต่ความเป็นมาเดิมจากความหมายของสิ่งที่ทำขึ้นใช้เดิมเป็นเหล็ก จากความหมายและรูปร่างต้องเขียนว่า “ฆ้อน” ฆ.ระฆังจึงดูจะเห็นประโยชน์ของการใช้สอยอย่างชัดเจนแต่กลับไม่มีผู้รู้และสำนักผู้รับผิดชอบภาษาไทยออกมาแสดงความคิดเห็นหรือจะปล่อยให้เลยตามเลยต่อไป หรือปัจจุบันมีแต่ “กูรู” ทางภาษาไทยแต่กลับไม่มีผู้รู้จริงดัง “พระยาอนุมานราชธน” กูรูจึงน่าจะแปลว่า รูของกู หรือแนวทางของกูไม่ใช่ “ครู” หรือ “คุรุ” ที่ แปลว่า ผู้รู้อย่างครู หรือครูผู้รู้

๒. ภาชนะ คนทีวีส่วนมากจะอ่านว่า พา-ชะ-นะ ก็ไม่น่าจะผิดแต่ถ้าจะให้ถูกต้องอ่านออกทีวี – ว่า พาด – ชะ – นะ หรือ เภตรา หาก อ่านว่า เพ-ตรา เหมือนนักข่าวอ่านมันจะแปลว่า โรคชนิดหนึ่งที่เปื่อยเป็นหลุมเป็นบ่อตามผิวหนัง แต่หากอ่านเภตราว่า เพด-ตรา ก็หมายถึง เรือสำเภา นี่คือปัญหาที่คนไทยต้องปรับปรุงและสังวรไว้ให้จงหนัก

๓. เด็กรับจ้างพิมพ์ตามโรงพิมพ์หรือร้านถ่ายเอกสารที่อ้างว่า จนบัณฑิตภาษาไทยมาจากมหาวิทยาลัยมักจะตัดอักษรที่มีการันต์หรือตัวสะกดควบออกไปเช่น คำว่า ปฏิสังขรณ์ แกจะไม่ใส่ ณ และ

อ้างว่าอ่านว่า “ขอน” แล้วไม่จำเป็นต้องใส่ ณ หรือคำว่า มเหยงคณ์ แกก็ตัด ณ ออกไปบอกว่า มากไปเด็กพวกนี้ ไม่รู้อย่างลึกซึ้งในภาษาไทย

Clipping ID : นศ CPA48 Page : 3/9
หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช http://www.nakhon-nit.com/e-library

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

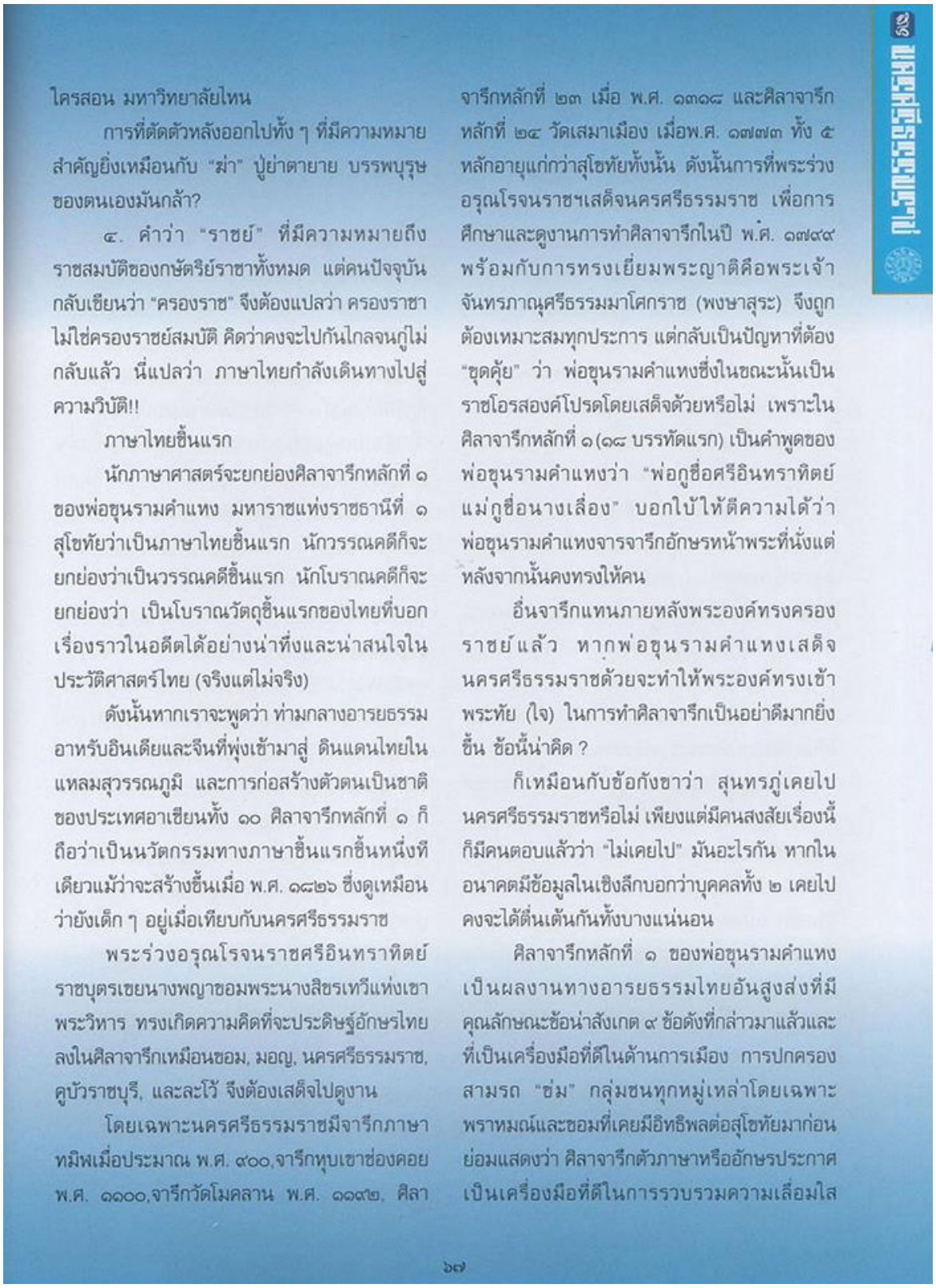

ใครสอน มหาวิทยาลัยไหน

การที่ตัดตัวหลังออกไปทั้ง ๆ ที่มีความหมายสำคัญยิ่งเหมือนกับ "ฆ่า" ปู่ย่าตายาย บรรพบุรุษของตนเองมันกล้า?

๔. คำว่า "ราชย์" ที่มีความหมายถึงราชสมบัติของกษัตริย์ราชาทั้งหมด แต่คนปัจจุบันกลับเขียนว่า "ครองราช" จึงต้องแปลว่า ครองราชา ไม่ใช่ครองราชย์สมบัติ คิดว่าคงจะไปกันไกลจนกู่ไม่กลับแล้ว นี่แปลว่า ภาษาไทยกำลังเดินทางไปสู่ความวิบัติ!!

ภาษาไทยชิ้นแรก

นักภาษาศาสตร์จะยกย่องศิลาจารึกหลักที่ ๑ ของพ่อขุนรามคำแหง มหาราชแห่งราชธานีที่ ๑ สุโขทัยว่าเป็นภาษาไทยชิ้นแรก นักวรรณคดีก็จะยกย่องว่าเป็นวรรณคดีชิ้นแรก นักโบราณคดีก็จะยกย่องว่า เป็นโบราณวัตถุชิ้นแรกของไทยที่บอกเรื่องราวในอดีตได้อย่างน่าทึ่งและน่าสนใจในประวัติศาสตร์ไทย (จริงแต่ไม่จริง)

ดังนั้นหากเราจะพูดว่า ท่ามกลางอารยธรรมอาหรับอินเดียและจีนที่พุ่งเข้ามาสู่ ดินแดนไทยในแหลมสุวรรณภูมิ และการก่อสร้างตัวตนเป็นชาติของประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ศิลาจารึกหลักที่ ๑ ก็ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางภาษาชิ้นแรกชิ้นหนึ่งทีเดียวแม้ว่าจะสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๑๘๒๖ ซึ่งดูเหมือนว่ายังเด็ก ๆ อยู่เมื่อเทียบกับนครศรีธรรมราช

พระร่วงอรุณโรจนราชศรีอินทราทิตย์ราชบุตรเขยนางพญาขอมพระนางสิขรเทวีแห่งเขาพระวิหาร ทรงเกิดความคิดที่จะประดิษฐ์อักษรไทยลงในศิลาจารึกเหมือนขอม, มอญ, นครศรีธรรมราช, คูบัวราชบุรี, และละโว้ จึงต้องเสด็จไปดูงาน

โดยเฉพาะนครศรีธรรมราชมีจารึกภาษาทมิฬเมื่อประมาณ พ.ศ. ๙๐๐,จารึกหุบเขาช่องคอย พ.ศ. ๑๑๐๐,จารึกวัดโมคลาน พ.ศ. ๑๑๙๒, ศิลาจารึกหลักที่ ๒๓ เมื่อ พ.ศ. ๑๓๑๘ และศิลาจารึกหลักที่ ๒๔ วัดเสมาเมือง เมื่อพ.ศ. ๑๗๗๓ ทั้ง ๕ หลักอายุแก่กว่าสุโขทัยทั้งนั้น ดังนั้นการที่พระร่วงอรุณโรจนราชฯเสด็จนครศรีธรรมราช เพื่อการศึกษาและดูงานการทำศิลาจารึกในปี พ.ศ. ๑๗๙๙ พร้อมกับการทรงเยี่ยมพระญาติคือพระเจ้าจันทรภาณุศรีธรรมมาโศกราช (พงษาสุระ) จึงถูกต้องเหมาะสมทุกประการ แต่กลับเป็นปัญหาที่ต้อง "ขุดคุ้ย" ว่า พ่อขุนรามคำแหงซึ่งในขณะนั้นเป็นราชโอรสองค์โปรดโดยเสด็จด้วยหรือไม่ เพราะในศิลาจารึกหลักที่ ๑(๑๘ บรรทัดแรก) เป็นคำพูดของพ่อขุนรามคำแหงว่า "พ่อกูชื่อศรีอินทราทิตย์ แม่กูชื่อนางเสือง" บอกไปให้ตีความได้ว่าพ่อขุนรามคำแหงจารจารึกอักษรหน้าพระที่นั่งแต่หลังจากนั้นคงทรงให้คน

อื่นจารึกแทนภายหลังพระองค์ทรงครองราชย์แล้ว หากพ่อขุนรามคำแหงเสด็จนครศรีธรรมราชด้วยจะทำให้พระองค์ทรงเข้าพระทัย (ใจ) ในการทำศิลาจารึกเป็นอย่างดีมากยิ่งขึ้น ข้อนี้น่าคิด ?

ก็เหมือนกับข้อกังขาว่า สุนทรภู่เคยไปนครศรีธรรมราชหรือไม่ เพียงแต่มีคนสงสัยเรื่องนี้ก็มีคนตอบแล้วว่า "ไม่เคยไป" มันอะไรกัน หากในอนาคตมีข้อมูลในเชิงลึกบอกว่าบุคคลทั้ง ๒ เคยไปคงจะได้ตื่นเต้นกันทั้งบางแน่นอน

ศิลาจารึกหลักที่ ๑ ของพ่อขุนรามคำแหงเป็นผลงานทางอารยธรรมไทยอันสูงส่งที่มีคุณลักษณะข้อน่าสังเกต ๙ ข้อดังที่กล่าวมาแล้วและที่เป็นเครื่องมือที่ดีในด้านการเมือง การปกครอง สามรถ "ข่ม" กลุ่มชนทุกหมู่เหล่าโดยเฉพาะพราหมณ์และขอมที่เคยมีอิทธิพลต่อสุโขทัยมาก่อน ย่อมแสดงว่า ศิลาจารึกตัวภาษาหรืออักษรประกาศเป็นเครื่องมือที่ดีในการรวบรวมความเลื่อมใส

Clipping ID : นศ CPA48 Page : 4/9
หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช http://www.nakhon-nit.com/e-library

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

จิตใต้สำนึก

ศรัทธาต่อผู้ปกครองของอาณาประชา

ราษฎรและความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของแผ่นดินไม่แพ้การสร้างพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ เช่น พระพุทธสิหิงค์ของลังกาในปี พ.ศ. ๗๐๐ หรือการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์องค์ที่ ๔ ของนครศรีธรรมราช เมื่อ พ.ศ. ๑๗๙๐ องค์ปัจจุบันเลย

ดังนั้นการเฉลิมฉลองอายุศิลาจารึกหลักที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็เป็นปีครบรอบ ๗๓๐ ปี ลายสือไทยซึ่งควรทำให้ดังระดับอาเซียน ๑๐ ประเทศ เพราะถึงอย่างไรศิลาจารึกหลักที่ ๑ ก็ได้รับการยกย่องขึ้นเป็น จารึกความทรงจำแห่งโลกไปแล้ว และคงไม่มี ดร. ดัง ๆ คนไหนในมหาวิทยาลัยแห่งกรุงเทพออกมาบอกว่า รัชกาลที่ ๔ ทรงสร้างศิลาจารึกหลักที่ ๑ ดังที่ผ่านมาเพราะเป็นการชัดขวางผลประโยชน์ของประเทศชาติแบบขาดความยั้งคิดเกินไป

ไตรภูมิพระร่วง

ส่วนภาษาไทยชิ้นเอกชิ้นที่ ๒ คงต้องยกย่องให้แก่ “ไตรภูมิพระร่วง” หรืองานวรรณกรรมระดับสุดยอดขององค์กษัตริย์องค์หนึ่งในทั้งหมด ๑๐ พระองค์ของสุโขทัย คือ “พญาลิไท” ในเมื่อกษัตริย์ทุกพระองค์ของสุโขทัยจะเรียกรวมกันว่า “พระร่วง” เหมือนกษัตริย์ทุกพระองค์ของอโยธยาจะเรียกว่า “อู่ทอง” กษัตริย์ทุกพระองค์ของกรุงเทพฯจะเรียกว่า “พระราม” เช่น พระราม ๘. พระราม ๙. เป็นต้น ได้ตอกย้ำให้ชัดเจนลงไปอีกก็คือกษัตริย์ทุกพระองค์ของนครศรีธรรมราชจะเรียกว่า “ศรีธรรมาโศกราช” ฉะนั้น

พ่อขุนรามคำแหงแห่งสุโขทัย, พ่อขุนงำเมืองแห่งพะเยาว์ และพ่อขุนเม็งรายแห่งเชียงราย ต่างเป็นผลิตผลของสำนักเรียน เขาสะมอคอน ลพบุรี ที่มีอาจารย์ระดับเทพฤาษี ๒ ตนมาเป็นครูสอนดังนั้นเมื่อพ่อขุนรามคำแหงประดิษฐ์อักษรไทย ก็นับว่าผลงานชิ้นนี้เป็นผลพวงของสำนักเรียนเขาสะมอคอน เช่นกัน กษัตริย์รุ่นต่อมาที่สำเร็จการศึกษาจากเขาสะมอคอน เช่น พญาลิไท แห่งศรีสัชชนาลัย ขุนหลวงพะงั่วแห่งอโยธยาและพระบรมไตรโลกนาถ กษัตริย์องค์ที่ ๘ แห่งอยุธยา ซึ่งสำนักเขาสะมอคอนเป็นเอเย่นต์หลักสูตรเจ้าชายศรีวิชัยจากไชยา นครศรีธรรมราชและเขาอ้อ พัทลุง ศิษย์แต่ละคนที่จบการศึกษาออกไปสามารถสั่งฟ้าสั่งดินได้อย่างไม่น่าเชื่อ รวมทั้งล่องหนดันดิน ได้เป็นว่าเล่นดังการรบกันระหว่างพ่อขุนรามคำแหงกับพ่อขุนงำเมืองจากสาเหตุผู้หญิงคนเดียวกัน น่าเสียดายที่เรื่องแบบนี้ไม่ได้เขียนให้นักเรียนอ่านความจริงในเชิงลึกทางประวัติศาสตร์จึงสูญหายไปอย่างน่าเสียดายเป็นที่สุดเพราะเอาแต่ความคิดความเชื่อของคนปัจจุบันเป็นเกณฑ์ ประวัติศาสตร์จึงถูกบิดเบือนไปโดยไม่ตั้งใจ จากการที่ท่านราชทูตจากซุ่นจางราชสำนักจีนมาเยี่ยมนครเส็งซีในแม่น้ำตาปี เมื่อ พ.ศ. ๑๑๓๒ และไชยาส่งราชทูต ทูต ควย ไปเชิญนางพญาจามเทวีให้ออกจากราชสำนักละโว้เพื่อไปครองลำพูนเพราะแผนการยึดละโว้ถูกเปิดเผยในปี พ.ศ. ๑๒๒๓ และจากการที่พระเจ้าสุชิตราชจากนครศรีธรรมราชไปยึดครองละโว้ในปี พ.ศ. ๑๔๔๔ แล้วปกครองอยู่ ๒๘ ปี ๖ เดือน เป็นประวัติศาสตร์การเมืองที่น่าสนใจซึ่งกรณีเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการศึกษาของสำนักเขาสะมอคอนเป็นอย่างมาก

เมื่อพญาลิไทสำเร็จการศึกษาจากสำนักเขาสะมอคอนแล้วในปี พ.ศ. ๑๘๘๘ พระองค์ก็ทรงเขียนไตรภูมิพระร่วงในปีพ.ศ. ๑๘๘๙ พระองค์ทรงสร้างพระพุทธชินราช พระพุทธรูปสัญลักษณ์ศาสนาพุทธมหายานที่สวยที่สุดในโลกเพื่อรวบรวมความเลื่อมใสศรัทธาอาณาประชาราษฎรทุกหมู่เหล่า

Clipping ID : นศ CPA48 Page : 5/9
หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช http://www.nakhon-nit.com/e-library

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

เป็นการผนึกกำลังรบครั้งยิ่งใหญ่ ในปลายปี พระองค์ก็กรีฑาทัพม้าเข้ายึดครองกรุงสุโขทัยโดยพระองค์ทรงถือขวานด้วยมือซ้าย

(พระหัตถ์) ที่ถนัด แล้วส่งปุโรหิตระดับเทพเข้าไปเกลี้ยกล่อมอาณาประชาราษฎรให้ยอมรับพระองค์ตกมาในปี พ.ศ. ๑๘๙๐ จึงขึ้นครองราชย์ในกรุงสุโขทัย

ไตรภูมิพระร่วงจึงไม่ใช่ผลงานของสุโขทัยแต่ศรีสัชนาลัยพยายามเทียบชั้นกับสุโขทัยตลอดมา

พ่อขุนรามคำแหงจึงเข้ายึดครองในปีที่ทรงทำศิลาจารึก พ.ศ. ๑๘๒๖ การเตรียมการถึง ๖๓ ปี เพื่อเอาคืนของศรีสัชนาลัยจึงดูจะเป็นสิ่งยุติธรรม ในบทบาทของกษัตริย์ราชาผู้สำเร็จการศึกษาจากสำนักเรียนเขาสะมอคอน

ไตรภูมิพระร่วงจะพูดถึงการกำเนิดมนุษย์แบบสมัยใหม่ โลกทั้ง ๓ บาปบุญคุณโทษและบุญบารมีในอดีตชาติแสดงว่าเป็นหลักสูตรที่สอนกันทั่วไปของสำนักพราหมณ์ฤาษีตามแนวเขาอ้อมหาวิทยาลัยพราหมณ์แห่งสุวรรณภูมิ

เมื่อวรรณกรรมไตรภูมิพระร่วงเผยแพร่ออกไปสู่สำนักเรียนต่าง ๆ เช่น วัดหรือสำนักเรียนจึงเป็นที่สนใจของผู้เรียนและอาณาประชาราษฎรอย่างกว้างขวางมากกว่าศิลาจารึกหลักที่ ๑ ที่พูดอยู่แต่เรื่องราวในวงแคบที่เกี่ยวกับพ่อขุนรามคำแหงเท่านั้น หากมีการโฆษณายกชูวรรณกรรมเรื่องไตรภูมิพระร่วงที่กษัตริย์ทรงเขียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นปี เปิดประตูเข้าสู่อาณาจักรอาเซียน ๑๐ ประเทศไตรภูมิพระร่วงก็มีอายุครบ ๖๗๐ ปีพอดี ซึ่งยากที่ประเทศทั้ง ๑๐ จะมีวรรณกรรมสำคัญไฉนในอาเซียนได้ทันทีเช่นกัน?

กระเบื้องจาร

เจ้าคุณอ่ำ วัดโสมนัสวรวิหารผู้รวบรวมกระเบื้องจารแตกจากเมืองคูบัว ราชบุรีที่ไม่มีใครให้ความสำคัญมากนักอ่านแล้วเขียนออกมาชื่อยืนยันว่า ประเทศไทยมีอายุเป็นตัวตนมาแล้วประมาณ ๘,๐๐๐ ปี พระภิกษุ ๑ ใน ๑๒๕๐ องค์ที่มาประชุมพร้อมกันโดยมิได้นัดหมายในวันมาฆบูชาต่อหน้าพระพักตร์พระพุทธเจ้าเป็นคนไทยชาวราชบุรี ยิ่งกว่านั้นเมืองคูบัว ยังมีภาษาไทยเป็นของตนเองที่คนปัจจุบันดูแล้วอ่านออกจนรู้ความส่วนศิลาจารึกหลักที่ ๑ ของสุโขทัย เป็นภาษาที่รังสรรค์ขึ้นมาใหม่จากภาษา ขอม มอญ บาลี สันสกฤต ลาว จึงทำให้ภาษาในศิลาจารึกดูเหมือนกับภาษาพม่า ภาษากลาง ภาษาเขมร และภาษานครศรีธรรมราช ในหนังสือเจ้าคุณอ่ำ อธิบายว่า “ขอม” ที่เราเข้าใจว่าเป็นชาวเขมรหรือกัมพูชา นั้น คำเดิมคำว่า ขอม แปลว่า ครู หรืออาจารย์ ภาษาขอมจึงแปลว่า ภาษาครู ภาษาตามแบบครู ภาษาต้นแบบที่เคยใช้มาก่อนไม่ได้หมายถึง ภาษาของชาวขอมว่าเช่านั้นก็น่าจะฟังขึ้น

มอญ และ ขอม

มอญ คือ พวกมุณฑ์จากอินเดียมาตั้งอาณาจักร มอญ หงสาวดี หรือสะเทิมหรือศิริธรรมนคร เศรษฐีมอญได้นำบริวาร ๗๐๐ คนมีเศษอพยพไปร่วมวงศ์กับกษัตริย์นครศรีธรรมราชในสมัยพระเจ้าสุวรรณดูตาศรีธรรมาโศกราชประมาณ พ.ศ. ๑๕๓๕ ที่สร้างวัดเสมาเมืองทำให้วัฒนธรรมมอญทับซ้อนอยู่ในวัฒนธรรมของนครศรีธรรมราช เช่น การสร้างเสาหงส์ไว้หน้าวัด การสร้างเจดีย์ยักษ์ การสร้างวัดมากมาย จำนวน ๑๓ วัดสำคัญ ในปัจจุบัน เช่น วัดท้าวราช วัดศรีทวี วัดมเหยงคณ์ที่ถนนราชดำเนิน เป็นต้น รวมทั้งการเขียนตำนานพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช

ขอม จากที่ปรากฏในกระเบื้องจารและแปลว่า ครู,อาจารย์หรือตามแบบครูก็น่าจะเป็นไปได้จากประวัติศาสตร์ไชยา นครศรีธรรมราช ของ

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

จิตใต้สำนึก

ดร.ธรรมทาส พาณิช บอกถึงราชวงศ์ไศเลนทรตั้งอาณาจักรฟูนัน การรวมเมืองลุ่มแม่น้ำโขง และการสร้างเทวรูปพิมเนศวร์ที่อ.ท่าชนะที่เก่าแก่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์เมื่อ พ.ศ. ๖๐๐ การส่งทูตไปจีนของอาณาจักรคันโทเล่ (คันธุลี) และเตียนสุนไปจีนราว พ.ศ. ๗๐๐ หรือ ๘๐๐ นครศรีธรรมราชส่งทูตไป พ.ศ. ๑๑๙๒ แต่สุโขทัยที่มีกองเชียร์มากมายว่าเก่ง กลับส่งทูตไปจีนครั้งแรก พ.ศ. ๑๘๔๒ ภายหลังนครศรีธรรมราช ถึง ๖๕๐ ปีกลุ่มชนพื้นเมืองแถวอ่าวบ้านดอนผสมกับพราหมณ์ และชาวกลิงคราษฎร์จากอินเดีย ไปตั้งหลักแหล่งในกัมพูชาและรวมกับกลุ่มชนพื้นเมืองได้กลายเป็น “ขอม” ดังนั้นสงครามแย่งอำนาจระหว่างกษัตริย์ลุ่มแม่น้ำตาปีกับกษัตริย์ลุ่มแม่น้ำโขงจึงเป็นเรื่องธรรมดา แต่คนปัจจุบันกลับไม่เชื่อเพราะอยู่คนละฝั่งอ่าวไทย แต่ถึงคราวโรมรวมกับอียิปต์ที่อยู่คนละทวีปคนไทยกลับเชื่อเพราะเห่อฝรั่งใช่ไหม ??

ดังนั้นเมื่อรวมดินแดนเข้าด้วยกันผู้ปกครองคนเดียวกันภาษาเดียวกันด้วยการออมชอมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางภาษาเข้าด้วยกัน ภาษาไทยจึงมีอิทธิพลแบบฝังลึกอยู่ในอาเซียนมานานนับพันปีในรูปแบบและบริบทที่หลากหลายจนถูกเรียกว่า ภาษาไทย อยู่ในกลุ่มภาษามอญ-เขมร แต่หากเราคิดกลับกันว่า หลักฐานจากกระเบื้องจารเป็นภาษาตามแบบครูภาษามอญและเขมรก็อยู่ในกลุ่มภาษาไทยและพัฒนาไปจากภาษาไทยที่ไม่ใช่ภาษาในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง ??

พม่าและเวียดนาม

พม่าจะปรากฏตัวตนในการทำศึกสงครามกับไทยตลอดมาไม่ว่าสมัยอยุธยา ธนบุรี กรุงเทพฯ

จนเจ้านายชั้นสูง เช่น สมเด็จพระนเรศวรเคยถูกนำไปเป็นตัวประกันในราชสำนักพม่า

ส่วนเจ้าชายองเชียงลือแห่งเวียดนามที่ประเทศแบ่งแยกกันเป็น ๓ ก๊ก ได้เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑ ในฐานะราชบุตรบุญธรรมต่อมาบาทหลวงฝรั่งเศสได้ระดมกำลังรบไปช่วยกู้ชาติรูปแบบของภาษาพม่าจะดูคล้ายเคียงภาษามอญ และภาษาลาว

ไทยและลาว

ไทยกับลาวเป็นพี่น้องมีความเกี่ยวเนื่องกันในระบบกษัตริย์ทั้งเชียงใหม่ หลวงพระบางเวียงจันทน์และอยุธยา ปัจจุบันก็มีสะพานเชื่อมต่อกันรวมทั้งประวัติศาสตร์พระแก้วมรกตซึ่งสร้างที่นครศรีธรรมราชเมื่อประมาณ พ.ศ.๑๒๖๐

มาเลเซียและสิงคโปร์

อังกฤษซื้อเกาะสิงคโปร์จากสุลต่านรัฐยะโฮร์เมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๗ เดิมสิงคโปร์ชื่อ สิงหปุระ เมืองอพยพของชาวสิงหลจากลังกา ก่อนหน้านี้เดิมชื่อธรรมาโศกเป็นเมืองขึ้นของปัตตานียุคชื่อเมือง “ศรีโพธิ์ช้า” คือนับถือโพธิ์ตรัสรู้ช้ากว่าเมืองอื่นธรรมาโศก คือที่มาของคำว่า “เทมาเสก” ชื่อบริษัทที่ซื้อดาวเทียม

ส่วนมาเลเซียในสมัยประเทศมลายู (พวกมลัยทวีป) รัฐไทรบุรี กลันตัน ตรังกาญู ปะลิสอยู่ในการปกครองของไทยจนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๔๕๒ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ตกไปเป็นของอังกฤษผู้เข้ามาครอบครองมลายู ตามสนธิสัญญาลับ พ.ศ. ๒๔๔๐

โดยเฉพาะรัฐกลันตัน คุณหญิงเนื่อง คนในวังราชสกุลยุคลไปเป็น “รานี” ขององค์สุลต่านโอรส คือ นายกรัฐมนตรีมาเลเซียคนแรก ที่จบการศึกษาจากโรงเรียนเทพศิรินทร์กรุงเทพ

ความคิดของอดีตนายกรัฐมนตรี

อดีตนายกรัฐมนตรีของไทยคือ ท่านชาติชายต้องการทำสนามรบของสงครามเย็นในอาเซียนให้เป็นตลาดการค้า อดีตนายกฯทักษิณต้องการให้กลุ่ม

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

อินโดจีนหรืออาเซียนใช้เงินบาทร่วมกันเหมือนยุโรปที่ใช้เงินยูโร แต่ยังไม่มีนายกคนใดของไทยให้ ๑๐ ประเทศอาเซียนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ ๒

คำทักทายของสมาชิกอาเซียน

ขณะนี้ประวัติของประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังถูกเขียนขายอย่างแพร่หลายทั้งผิดและถูกแต่ส่วนมากถูกมากกว่าผิดทั้ง ๑๐ ประเทศต่อไปควรจะเขียนลงลึกในด้านความเป็นมาของแต่ละประเทศตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนก่อตั้งประเทศและเหตุการณ์สำคัญจนกระทั่งถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะความเป็นมาของภาษาที่ใช้

เพราะประวัติความเป็นมาในเชิงลึกจะเกิดการเปรียบเทียบระหว่างประเทศจะได้หาความเหมือนกันและความแตกต่างกัน เพื่อจะนำมาใช้ประโยชน์ในการกระชับความเป็นอาเซียนและวางแผนงานในการบริหารอาเซียนต่อไป ส่วนคำทักทายของสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศมีดังนี้

จากตารางนี้จะเห็นว่าไทยกับลาวดูจะคล้ายกันมาก แสดงว่า ภาษาไทยกับภาษาลาวยังเป็นพี่น้องกันอีกด้วยนอกจากความเป็นเมืองพี่เมืองน้องของผู้คน

ส่วนคำว่า สวัสดี คำทักทายของประเทศไทยที่มีความเป็นมาอย่างมีเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ซึ่งควรให้ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับทราบไว้ด้วยว่า คำว่า สวัสดีมาจากคำว่า “สฺวสฺติ” เป็นคำ คำแรกในศิลาจารึก หลักที่ ๒๓ วัดเสมาเมืองนครศรีธรรมราช ที่สมเด็จกรมพระยาดำรงฯกับยอร์ช เซเดส์ ผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์เอเชียชาวฝรั่งเศสได้มาขุดค้นพบที่วัดเสมาเมืองเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑ พร้อมกับพระพุทธรูปที่มีชีวิตของพระเจ้าศรีวิชัย (วิษณุที่ ๒) ที่จารึกเมื่อ พ.ศ. ๑๓๑๘ ขึ้นต้นด้วยคำว่า “สฺวสฺติ” ซึ่งพระยาอุปกิตศิลปะสารที่ทางการศึกษาไทยยกย่องให้ท่านเป็นครูคนแรกของไทย นำไปใช้ในคำใหม่เป็น สวัสดี กับ นิสิตนักศึกษาจนแพร่หลายทั่วไปในประเทศไทยและใช้มาจนกระทั่งปัจจุบัน ก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าภาษาไทยมีบทบาทสำคัญต่อ

ที่	ชื่อประเทศ	คำทักทาย
๑.	ไทย	สวัสดี
๒.	ลาว	สบายดี
๓.	พม่า	มิงกลาบา
๔.	กัมพูชา	ซัวสเด
๕.	เวียดนาม	ซินจ่าว
๖.	มาเลเซีย	ซาลามัต ดาตัง
๗.	สิงคโปร์	หนีห่าว
๘.	อินดีนีเซีย	ซาลามัตร เซียง
๙.	ฟิลิปปินส์	กมุสตา
๑๐.	บรูไน	ซาลามัต ดาตัง

Clipping ID : นศ CPA48 Page : 8/9
หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช http://www.nakhon-nit.com/e-library

ชาลี ศิลปรัศมี. (2555, เมษายน) “เรื่องภาษาไทยนั้นสำคัญไฉนในอาเซียน”
สารนครศรีธรรมราช. 42(4) : หน้า 64 – 72.

อาเซียน ๑๐ ประเทศไปแล้วโดยเฉพาะคำทักทายคำว่า "สฺวสฺติ" เป็นคำทักทายและเชื้อเชิญของเจ้าหิมวันต์

หรือเจ้าเขาหิมาลัย (ไกรลาส) เชิญเสด็จพระศิวะให้เสด็จขึ้นประทับบนเขาไกรลาสนับว่า สฺวสฺติ เป็นสำคัญระดับสุดยอดที่พระเจ้าศรีวิชัยทรงนำมาเป็นคำนำในศิลาจารึกหลักที่ ๒๓ ของพระองค์

ส่วนวรรณกรรมและวรรณคดีไทยที่โชว์ความสุดยอดของภาษาไทยปัจจุบันตามปกติก็เผยแพร่กันทั่วไปในอาเซียนแต่หากมีองค์กรหรือหน่วยงานรับผิดชอบเผยแพร่วรรณกรรม,วรรณคดี หรือภาษาไทย ไปสู่อาเซียนให้มากยิ่งขึ้น ทั้งระดับองค์กรส่วนท้องถิ่น โรงเรียน ระดับกระทรวงหรือระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล หรืออย่าให้มีรางวัลซีไรท์อวอร์ด (Seawrite Award) รางวัลระดับอาเซียนอย่างเดียว (Sea = South east Asia) ควรจะเพิ่มกิจกรรมด้านภาษาไทยระหว่างประเทศให้มากขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ร่วมกิจกรรมภาษาไทยกับพม่าด้วยจังหวัดชายแดนติดกับพม่า ร่วมกิจกรรมกับมาเลเซีย สิงคโปร์ด้านภาษาไทยจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือจังหวัดชายแดนติดกับ

ลาวก็จัดกิจกรรมภาษาไทยกับลาว เหล่านี้เป็นต้นแสดงว่าไม่ว่าจะทำกิจกรรมอะไรเกี่ยวกับภาษาไทยต่ออาเซียนย่อมมีความสำคัญอย่างสัมพันธ์ต่อประเทศเครือข่ายทั้ง ๑๐ ประเทศเป็นอย่างมาก

สรุป

จากบริบทที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ด้วยตัวตนมันเองของภาษาไทยจากจุดกำเนิดอย่างสัมพันธ์ทุกจุดทุกภาคส่วนในอาณาเขตประเทศไทยเมื่อภาษาไทยถูกส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกโดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน ภาษาไทยนั้นจะมีอัตลักษณ์เฉพาะตนที่โดดเด่นทั้งรากคำ รากฐานความเป็นมา เสียงดนตรีเสียงเลียบแบบธรรมชาติอย่างมีศิลปะ และเสียงประสานความรู้สึกที่เปล่งออกมาจากฐานเสียงหลาย ๆ ฐานได้อย่างน่าทึ่ง ภาษาไทยจึงเป็นภาษา ภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อสมาชิกสมาคมอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศอย่างมีนัยยะสำคัญทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และด้วยอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์จากอินเดียครอบคลุมและแทรกซึมในปรัชญาความเชื่อ วิถีชีวิต ศิลปะการร่ายรำในทุกประเทศในอาเซียนอาคเนย์ด้วยแล้วหากทั้ง ๑๐ ประเทศอาเซียนใช้ภาษาไทยในรูปคำว่า สฺวัสดี เป็นคำทักทายรวมทั้ง ๑๐ ประเทศอาเซียนก็น่าจะเป็นได้และดูดีไม่น้อย

Clipping ID : นศ CPA48 Page : 9/9
หอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช http://www.nakhon-nit.com/e-library